

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk XXI

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk XXI

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk XXI

a. Het lachen van Sara

Abrahams en Sara's tijdelijkheid en de andere zijde		
Bij de geboorte van Jitzak was oud:	Abraham:	100 jaar
	Sara:	90 jaar
		<hr/>
	Kanaän (כנען):	190
Ismaëls heenzenden was vanwege het Kanaän = 190 van de andere zijde = 8:		
(Gen 21:12):	וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם אַל יִרְעָ בְעֵינֶיךָ עַל הַנֶּעֱרָר	1520 = 8 x 190
	en sprak de Eeuwige tot Abraham: niet zij het slecht in je ogen vanwege de knaap	
En vanwege het Kanaän = 190 van de andere zijde = 8 bereidde God Sara een lachen:		
(Gen 21:6):	צַחֵק (bereidde mij de Eeuwige)	
		(honderd jaar - de andere zijde - 90 jaar)

Sarais oplossing voor nakomelingschap zou "de bond" = 617 van God met Hagar en Abraham en Sarai en Isjmaël = met **vier** personen opgeleverd hebben = 4 x 617:

(Gen 16:2): בָּא נָא אֶל שְׁפַחְתִּי אֲוֹלֵי אֲבֹנָה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם לְקוֹל שְׂרָי
ga toch tot mijn maagd, misschien zal ik
gebouwd worden uit haar. En hoorde
Abram op de stem van Sarai

הַבְרִית - de bond **617** (= > 16e hfdst)

Maar God bleef bij een bond met Sara en Abraham en Jitzak = **drie** personen:

(Gen 21:6): וַתֹּאמֶר שָׂרָה צַחֵק עֲשֵׂה לִי אֱלֹהִים
en sprak Sara: een lachen bereidde mij de Eeuwige

1851 = 3 x 617

- is drie maal de bond = 617. Overeenkomstig het vervolg van hetzelfde 6e vers kon daarom Sara lachen:

יִצְחָק - Jitzak	208
שָׂרָה - Sara	505
	<hr/>
(Gen 21:6): כָּל הַשְּׁמַע יִצְחָק לִי een ieder welke horend zal lachen om/met mij	713

- waar anders weinig voor haar te lachen geweest zou zijn:

הָגָר - Hagar	208
אַבְרָם - Abram	243
	<hr/>
יִשְׁמַעֵאל - Isjmaël	451

Bij haar oplossing was bij een nog niet geestelijk aangerijpte *Abram* zij aan de zijkant blijven staan anders dan nu een geestelijk aangerijpte *Abraham* samen met haar lachte:

(Gen 21:6): יִצְחָק לִי - **248**
 hij zal lachen met mij
 אַבְרָהָם - Abraham **248** => **Abraham zal met haar lachen**

Met de bond met Abraham en Sara en Jitzak = drie personen:

יִצְחָק - zal lachen 208 => **zal lachen en Jitzak (יִצְחָק) = 208 = 1e persoon**
 לִי - met mij 40 => **met Sara = 2e persoon**
 ———
 248 => **Abraham (אַבְרָהָם) = 248 = 3e persoon**

- verbond zich drie maal de "boom des levens":

(Gen 21:6): צָחַק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים **699 = 3 x 233**
 een lachen bereidde mij de Eeuwige
 - **boom des levens (עֵץ הַחַיִּים) = 233**

- en onterecht is dan ook Abrahams ontsteltenis vanwege Sara's wil om Ismaël en Hagar weg te sturen:

(Gen 21:11): וַיִּרַע הַדְּבַר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם **932 = 4 x 233**
 en was boos de zaak zeer in de
 ogen van Abraham
 - **boom van kennis van goed en kwaad (עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע) = 932**

Want Abraham dacht nog steeds aan een bond met vier, waar met meer mensen hij sneller een sterk nageslacht als toekomstig godsvolk meende voort te kunnen brengen (=> 25e hfdst). Echter bedraagt precies het gedeelte vanaf het moment na de hulp Gods aan Hagar en Ismaël tot en met het nemen van een egyptische vrouw voor Ismaël de getalwaarde van de "boom van kennis van goed en kwaad" in het groot:

וַתֵּרָא בְּאֵר מַיִם וַתִּלְךָ וַתִּמְלֵא אֶת הַחֲמַת מַיִם וַתִּשְׁק
 אֶת הַנְּעָר [20] וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת הַנְּעָר וַיִּגְדֵּל
 וַיֵּשֶׁב בַּמְדְּבָר וַיְהִי רַבָּה קֶשֶׁת [21] וַיֵּשֶׁב בַּמְדְּבָר
 פָּאֵרָן וַתִּקַּח לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 en zij zag een bron van water en zij ging heen en
 vulde de zak met water en liet drinken de jongen [20]
 En was de Eeuwige met de jongen en hij groeide op
 en woonde in de woestijn en werd een boogschutter.
 [21] En hij woonde in de woestijn van Paran en nam
 voor hem zijn moeder een vrouw uit het land Egypte

9320 = 10 x 932
 - **de "boom van kennis van goed en kwaad" (עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע) = 932**

Met andere woorden logenstrafte de tekortschietende geestelijke ontwikkeling van Hagar en Ismaël = 9320 Abrahams idee = 932 dat erfdrager van de godskennis Ismaël zou kunnen zijn (=> 16e hfdst). Ondanks hun ook geestelijke kwaliteiten (=> 16e hfdst) stond hun te werelds gerichte doen en denken het komen tot een onvermengde godskennis in de weg en bovengenoemd citaat eindigt dan ook met het nemen van een vrouw voor Isjmaël uit het land van het wereldse doen en denken *Egypte*. Dankzij haar scherp geestelijke inzicht (=> 14e hfdst) zag Sara dat met Ismaël het land Kanaän = 190 van de andere zijde = 8:

(Gen 21:12): וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם אַל יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל הַנְּעָר **1520 = 8 x 190**
 en sprak de Eeuwige tot Abraham: niet laat het slecht
 zijn in je ogen vanwege de jongen

- nooit te realiseren zou zijn. De getalwaarde van de naam "Kanaän" = **190** heeft van doen met de getalwaarde van de zijde *tsela* (צֵלָע) = **190** welke God "als helft van de mannelijk en vrouwelijk zijnde oermens" nam en "tot vrouw bouwde" (=> 9e hfdst). Zoals

derhalve Eva (חווה) met de getalwaarde **19** als de ene zijde *tsela* = **190** van de mens (=> 2e hfdst) bedoeld is om de vrouwelijke helft der mensheid te zijn, zo zijn "de bewoners van Kanaän = **190**" als het geestelijke deel der mensheid bedoeld om de helft *tsela* = **190** van de gemeenschap God-mens te vormen:

de "gemeenschap God-mens" zal men niet letterlijk naar man-vrouw-verhouding opvatten

Naar Abrahams wil zou aldus het realiseren van het godsvolk als "wederhelft Gods" ook "één Eva te kort geschoten zijn" en God wijst hem daarop:

(Gen 21:11): וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו
en was boos de zaak zeer in de ogen van Abraham
vanwege zijn zoon **1501 = 79 x 19**

(Gen 21:12): ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער
en sprak de Eeuwige tot Abraham: niet laat het slecht
zijn in je ogen vanwege de knaap **1520 = 80 x 19**
- Eva (חווה) = 19

b. Isjmaël en Abimelech

Isjmaël trachtte als eerstgeborene Jitzak te overvleugelen (Gen 21:9) en zo stond Sara het gevaar van een verbintenis vroeg of laat van Hagar en haar zoon met de filistijnen in hun nabijheid voor ogen. Want de filistijnen komen voort uit Mizraïem = Egypte (Gen 10:14) en Hagar was een Egyptische (Gen 16:1). In hetzelfde hoofdstuk sluit dan Abraham een bond met dezelfde filistijnen en anders dan Isjmaël gedaan zou hebben doet hij dat naar geestelijke maatstaven. Want overeenkomstig genoemde afkomst van de filistijnen sluit hij "een bond met de wereld Egypte" naar de verhouding zoals die van geestelijke ingestelde mensen ten aanzien van werelds ingestelde of nog werelds ingestelde mensen behoort te zijn (=> onder). Isjmaël behoort niet tot de bond Gods met Abraham = die van het godsvolk maar tot de bond van Abraham met de wereld (=> 17e hfdst) en die bond kon eerst na het heenzenden van Hagar en Isjmaël gesloten worden. Want tot dan was het element van werelds doen en denken = 4 nog deel van Abraham en Sara zelf als de geestelijke partij = 1 tot op Sara's aandringen dat deel = 1 gezuiverd werd:

(Gen 21:10): כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק
want niet zal erven de zoon van deze maagd met
mijn zoon, met Jitzak **1587 = 1 x 1587**

(Gen 21:23): ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר
לי ולבני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך
תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה
en nu zweer mij bij de Eeuwige hier, niet je zult
bedrieglijk handelen aan mij en aan mijn zoon en
aan mijn kindskinderen. Naar de goedheid welke
ik bereidde jou zul je doen aan mij en aan het land
waarin je als vreemdeling bent in haar **6348 = 4 x 1587**

De tweede tekst staat er meteen nadat Hagar en Isjmaël weggezonden waren (Gen 21:22):

*en het was **in die tijd** (van weggaan van Hagar en Isjmaël) daar sprak Abimelech ... tot Abraham (om een bond te sluiten)*

Als gezegd kan die tweede bond alleen zijn tussen de erfgenamen van *de onvermengde godskennis* = 1 en vertegenwoordigers van het nog wereldse denken = 4.

Abimelech bracht "de generaal van zijn leger Pikol" mee (Gen 21:22) en dus was zijn verzoek tot bondsluiting niet zonder militaire bijbedoelingen. Het tekstdeel "en Pikol overste van zijn leger" heeft dezelfde getalwaarde als van Hagar "de Egyptische":

(Gen 21:22): ופיכל שר צבאו - **745**
en Pikol, overste van zijn leger

(Gen 21:9): המצרית **745**
de Egyptische

- en derhalve had Sara niet verkeerd gezien. Het gedeelte "en Pikol overste van zijn leger" staat ten opzichte van het gehele vers in de verhouding 1 : 4 en dus was de bedoeling = de geestelijke kern = 1 van zijn bezoek *militaristisch van aard*:

(Gen 21:22): ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו **3725 = 5 x 745**
אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה
en het was in die tijd dat sprak Abimelech en Pikol,
zijn legeroverste tot Abraham om te zeggen: de
Eeuwige met jou in alles wat jij doende (bent)

ופיכל שר צבאו **725 = 1 x 745**
en Pikol, overste van zijn leger

3000 = 4 x 745

Zijn bezoek was *defensief militair* op vrede gericht en wel vanwege een zekere vertroebeling van de onderlinge verhoudingen (= > onder). Met andere woorden was voor Abimelech zijn legeroverste nog de vaste kern = 1 en geraamte waarop de overeenkomst tot vrede zou steunen:

(Gen 21:22): ופיכל שר צבאו - **745 - 1/5e van de verswaarde 3725**
en Pikol, overste van zijn leger

Voor Abraham was echter God de kern = 1 waarop de overeenkomst zou steunen:

(Gen 21:22): אלהים עמך בכל אשר אתה עשה **1550 - 1/5e van 1550 is 310 = God (אל)**
de Eeuwige (is) met jou in alles **= 31 in het groot**
wat jij doende (bent)

Na Hagars en Isjmaëls heenwenden was ook volgens Abimelech "de Eeuwige met Abraham in alles wat hij doende" = met inleidende woorden zonder de militaire noot 3000 (= > boven):

(Gen 21:22): ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך {...} אל **3000**
אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה
en het was in die tijd dat sprak Abimelech {...}
tot Abraham om te zeggen: de Eeuwige met
jou in alles wat jij doende (bent) **- de Alomvattende = 1000 met Abraham en Sara en Jitzak = 3 x**

Na het heenwenden van Hagar en Isjmaël zag Abimelech een geestelijk gesloten en niet langer verdeeld front tegenover zich en wilde hij een bond sluiten. Steeds worden in de thora grotere geschiedkundige lijnen samengevat en zo drukt het volgende:

(Gen 21:7): כי ילדתי בן לזקני **739**
want ik heb geboren een zoon in mijn ouderdom

(Gen 21:22): פיכל שר צבאו **739**
Pikol, overste van zijn leger

- het militaire gevaar van de filistijnen en aanverwante bevolkingsgroepen als Hagar en Isjmaël tegenover de nakomelingen van Sara en Abraham als erfgenamen van het beloofde land uit. Tot de geboorte van Jitzak stond "het volk Abraham als een man van 100 jaar tegenover Abimelech en zijn generaal":

(Gen 21:5): בן מאת שנה **848**
zoon van honderd jaar (was Abraham)

(Gen 21:22): אבימלך ופיכל שר צבאו **848**
Abimelech en Pikol zijn generaal

- en zeker na "de vernedering van Hagar door Sara" (=> 16e hfdst) zou Isjmaëls standvastigheid aan de zijde van Abraham weinig zeker geweest zijn. Abimelech vertoonde evenals Hagar en Isjmaël (=> 20e hfdst) zowel geestelijke kwaliteiten als werelds onbetrouwbaar gedrag, als dat laatste ook uit Jitzaks latere problemen met hem zou blijken (=> 26e hfdst). Hij was een mens van werelds doen en denken en aldus net zo wantrouwig als zijn eigen bedoelingen niet te doorgronden waren. Want hij zegt:

(Gen 21:26): אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי
IK niet wist ik (van
het roven van putten) **932 = 4 x 233**
- boom van kennis van goed en kwaad = 932

- terwijl het roven van putten wel "de handtekening van Abimelech droeg":

(Gen 21:25): עַל אֲדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גִּזְלוּ עַבְדֵי אַבְיִמֶלֶךְ 1545 = **15 x 103**
vanwege een bron van water welke roofden de
dienaren van Abimelech

(Gen 21:25): אַבְיִמֶלֶךְ **103**
Abimelech

Hij was dan ook alleen bang zo behandeld te worden als *hij en zijn kinderen gewoon waren anderen te behandelen* (Gen 21:23):

*en nu zweer mij bij de Eeuwige hier **dat niet je bedrieglijk zult handelen aan mij en aan mijn kinderen en aan mijn nageslacht***

(Gen 21:23): לִי וּלְנִינֵי וּלְנֹכְדֵי **316**
aan mij en aan mijn kinderen
en aan mijn nageslacht

(Gen 3:1): עָרוֹם **316**
listig (en de slang was listig)

Niet gelovigen weten van de verwachting van gelovigen omtrent een eeuwig paradijs en zo wist ook Abimelech van Abrahams verwachting omtrent het land Kanaän. En hij wist dat na Abrahams wegsturen van Hagar en Isjmaël deze verwachting uit zou komen. Want hij vraagt slechts voor hem (לִי) en voor zijn kinderen (לְנִינֵי) en voor zijn kleinkinderen (לְנֹכְדֵי) en daarmee voor drie generaties aan Abraham de garantie dat deze hen vredelievend zal behandelen:

(Gen 21:23): הַשְּׁבַעָה לִי בְּאֵלֹהִים הַנְּהָה 570 = **3 x 190** - en Kanaän (כְּנַעַן) = 190
zweer mij bij Elohiem hier

En Abraham kon dat beloven, omdat overeenkomstig het spreken Gods tot hem (Gen 15:16) eerst de vierde generatie na hem terug zou keren:

Abraham en Jitzak en Jakob = drie generaties werden nog begraven in Hebron. Onder de "vierde generatie" wordt in de thora eerst het israëlitische volk na een lange weg van geestelijke bewustwording door de woestijn onder leiding van Mozes verstaan. De zonen van Jakob vertoonden namelijk reeds een ver van geestelijke rijpheid afstaand gedrag

c. De spot van Isjmaël

Sara had een bond tussen Abimelech en Isjmaël zien aankomen omdat Ismaël zich als eerstgeborene en in navolging van zijn moeder (=> 16e hfdst):

(Gen 21:2): וַתְּהַר **611**
en zij (Sara) baarde

(Gen 21:9): בֶּן הַגֵּר הַמִּצְרַיִת אֲשֶׁר יָלְדָה לְאַבְרָהָם 1833 = **3 x 611**
de zoon van Hagar de Egyptische
welke zij geboord had Abraham - "**de betere leer hebben**" = 3 x thora (תּוֹרָה) = 611

Te zien was (=> 16e hfdst) dat Hagar vergaand symbool staat voor de uit Abraham voortgekomen maar niet joods zijnde religies. Aldus wordt met het zich superieur achten van haar en haar zoon de geest van deze religies beschreven zoals zij tot op de dag van vandaag is. Want volgens Hagar als model voor de zich beter wanende gelovige (=> 16e hfdst) kwam haar zoon als eerstgeborene en niet Jitzak als kind van de belofte de erfenis van Abraham toe. Op gelijke wijze zijn christendom en islam in meerderheid van aanhang Israël vervangen willende godsdiensten. Echter zoals na haar heenzenden Hagar wederom voor Isjmaël een egyptische vrouw nam = "toevoeging van het wereldse aan de godsdienst", zo bevatten beide wereldgodsdiensten vreemde elementen. Beide religies zijn God erende religies:

verschil met de vermenging van Enos (=> 4e + 5e hfdst) is dat beide godsdiensten wel de volledige toewijding tot God oftewel het loslaten van de eigen grootheid als leerpunt hebben. De leer van de tegenstander = de praktijk van Kaïn (=> 3e + 4e hfdst) is bij hen niet "in een godsdienstige jas gestoken", ook al komen veel interpretatie en praktiseren als in alle godsdiensten er wel op neer

- maar wel eerst daar waar de superioriteitsgevoelsens ophouden:

(Gen 21:9): ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה
 לאברהם מצחק [10] ותאמר לאברהם ...
 [15] ויכלו המים מן החמת ותשלך את
 הילד תחת אחד השיחים
 en zag Sara de zoon van Hagar ... spottend
 ... [15] En ging uit het water van de zak en
 zij wierp het kind onder een van de struiken

24900 = 30 x 830

- de superioriteit = 30 x de zondvloed (המבול) = 83 in het groot = 830

Ook Hagar en haar zoon waren geestelijke ingestelde mensen, maar de zuivere godskenis "verdraagt zich niet met egyptische elementen". Voor hen was de taak weggelegd om niet in kwaliteit maar in kwantiteit het heidendom in de wereld voor het geloof in God te doen wijken.

Aldus zag Abraham in dat Sara gelijk had = "het spreken Gods tot hem" (Gen 21:12). Hij zond hen weg = "hij liet hen los" in het vertrouwen dat op het punt van zijn loslaten de Almachtige de draad op zou pakken. En zo geschiedde in meest algemene zin ook voor wat de wereldgodsdiensten betreft. Want het laatste wat Abraham voor Hagar en Isjmaël kon doen was hen "het noodzakelijke tot overleven" = de "kern van de godsdienst" mee te geven:

(Gen 21:14): ויתן אל הגר שם על שכמה
 (Abraham nam brood en water) en hij gaf
 aan Hagar leggend op haar schouder

1510

En waar weg van Abraham zij in nood kwamen nam God het over:

(Gen 21:17): ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה
 en riep de boodschapper van de Eeuwige tot Hagar van
 de hemelen en zei tot haar

1510

Van het luisteren naar "alles wat Sara jou zegt" (Gen 21:12) resteerde Abrahams zorg en die nam God over:

(Gen 21:12): כל אשר תאמר אליך שרה
 alles wat tot jou zegt Sara

1758 = 6 x 293

(Gen 21:12): אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך
 niet zij boos in je ogen vanwege de jongen
 en vanwege je dienstmaagd

1465 = 5 x 293

(Gen 21:19): באר מים
 een bron van water

= 1 x 293

- de bron van water = 293 als de zorg Gods

Direkt vanaf de eerst nood nam *de God van allen* het in meest algemene zin en zo ook voor wat het geestelijke element betreft "van Abraham over":

(Gen 21:15): ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד
 תחת אחד השיחים
 en als op was het water in de zak, daar wierp
 zij het kind onder een van de struiken
3100 - God (א) = 31 in het groot

Naar de volledigheid van de zeven scheppingsdagen "nam hij het van Abraham over":

(Gen 21:19): ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים
 en opende de Eeuwige haar ogen en zij zag
 een bron van water
 1736 = 7 x 248
- 7 x Abraham (אברהם) = 248

Ook over christenen en moslims en andere gelovigen is de hand Gods, terwijl al de hem lief hebbenden op de dag van "de diepe slaap" (= 2e hfdst) en ten laatste op de achtste dag van het wakker worden tot het oorspronkelijke zullen terugkeren. Zeker tot die tijd zullen velen als Hagar en Ismaël erbij blijven dat niet alleen zij reeds tot de bond Gods behoren maar deze ook op hen overgegaan is. Als Isjmaël wanen zij zich "de eerstgeborene" en de "beter gelovige welke zich echt besneed" (= 17e hfdst). En als Isjmaël en zijn moeder menen zij veel strenger in de leer te zijn:

(Gen 21:9): בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם
 de zoon van Hagar de Egyptische welke
 zij geboord had Abraham
 1833 = 3 x 611
- 3 x de thora (תורה) = 611

Het instellen van niet door God verordende leerpunten ademt echter de geest van de leer van de tegenstander Gods (= 3e hfdst):

(Gen 3:1): ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים
 לא תאכלו מכל עץ הגן
 en sprak hij (de slang) tot de vrouw: wel
 zal gezegd hebben de Eeuwige **niet zullen**
jullie eten van al het geboomte van de tuin
 1833 = 3 x 611

- en getuigt aldus van een gebrekkige godskennis. Anders dan ook dan Hagars en Ismaëls idee van middels hun religieuze opvattingen van 3 x de thora = 611 de ware erfgenamen van Abraham te zijn (= 25e hfdst):

(Gen 21:13): כי זרעך הוא
 want jouw (Abrahams) zaad hij (Isjmaël)
 339 = 1 x 339

(Gen 21:21): אשה מארץ מצרים
 een vrouw uit het land Egypte
 1017 = 3 x 339

- leidt het drievoudige overdrijven tot het slechts voor één derde deel erfgenaam zijn:

(Gen 21:10): כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק
 want niet zal erven de zoon van deze maagd met
 mijn zoon, met Jitzak!
 1587 = 3 x 529

(Gen 21:18): כי לגוי גדול אשימנו
 want tot een groot volk zal ik stellen hem
 529 = 1 x 529

Want massaliteit = "een groot volk" gaat zelden met diepgang en nauwkeurigheid van leer gepaard. Vermenging met het wereldse element leidt tot "zegening voor slechts één derde deel omdat dan "Kanaän nog slechts één derde deel van het leefgebied uitmaakt:

מצרים	- Mizraiem (Egypte)	380	
כנען	- Kanaän	190	
		570	- Kanaän = 190 = 1/3e deel van 570
		10	

En niet behoort men met dat mindere 1/3e deel tot de bond van Abraham met God (=> 17e hfdst) maar behoort men met dat meerdere 2/3e wereldse deel tot de bond van Abraham met de door de koning der filistijnen vertegenwoordigde wereld (=> onder). Want bij vermenging overheerst het wereldse deel altijd = 2/3e en zo woonde met een vrouw uit Egypte Isjmaël "ook buiten Egypte nog in Egypte":

(Gen 21:21): מארץ מצרים (een vrouw) uit het land Egypte	711	
(Gen 21:21): פארן Paran (Isjmaël woonde in Paran)	331	— -
	380	- Egypte (מצרים) = 380

Bij "een verbintenis met Egypte" overheerst het egyptische = 711 ook buiten Egypte = Paran = 331 = 711 - 331 is het overheersende deel = 380 = Egypte. Isjmaël was wel "Abrahams zaad" = 1 x 339 maar met het wereldse deel van een vrouw uit Egypte = 3 x 339 werd de verhouding van zijn nakomelingschap t.o.v. van dat van Jitzak een werelds viervoud = 4 x 339 ten opzichte van het geestelijke enkelvoud van Jitzak als Abrahams zaad zonder een vrouw uit Egypte = 1 x 339:

(Gen 21:13): כי זרעך הוא want jouw zaad hij (Isjmaël)	339	= 1 x 339	
(Gen 21:21): אשה מארץ מצרים een vrouw uit het land Egypte	1017	= 3 x 339	} = 4 : 1
		= 4 x 339	
(Gen 21:13): כי זרעך הוא want jouw zaad hij (was ook Jitzak zonder vrouw uit Egypte)	339	= 1 x 339	

En daarom staat er (Gen 21:17):

vrees niet want hoorde de Eeuwige op de stem van de knaap DAAR WAAR HIJ IS

(Gen 21:13): באשר הוא שם daar waar hij (is)	855 = 9 x 95	- negen "halve Kanaäns" = 190 : 2 = 95 = een voor Isjmaël vanwege zijn broeder (אח) = 9 verbroken land
--	--------------	--

Waar hij **niet meer was** kon hij ook bij terugkeer niet meer gezegend worden. In het land Kanaän vormen de abrahamitische maar niet joodse godsdiensten in verbintenis met filistijnen als Abimelech een gevaar, als de latere geschiedenis ten overvloede bewezen heeft. Zij kunnen daarom alleen "in de wereld Egypte":

DAAR WAAR ZIJ ZIJN

- gezegend worden. Om "in Israël gezegend te worden" zal men *in geestelijk opzicht* de grens naar het land Kanaän moeten oversteken. Alleen voorbij de horizon van de eigen ego kan men de werkelijkheid Gods gewaarworden en de werkelijkheid Gods doet de eigen dogma's verbleken. De dienaar van Abraham trad tot de bond toe door voorbij die horizon te treden (=> 24e hfdst) en Isjmaël deed dat getuige zijn geringachten van Jitzak niet. Niet de kwantiteit van aanhang maar de kwaliteit van geest doet godsvolk zijn en ook dat komt in het spreken van de boodschapper tot Hagar tot uitdrukking:

(Gen 21:17): מה לך הגר? wat met jou Hagar?	303 = 3 x 101	- en Sara (שרה) = 505 = 5 x 101
---	---------------	---------------------------------

De vraag is naar getalwaarde te interpreteren als "laat het je niet dwars zitten dat Sara = 5 x 101 meer geestesgehalte dan jij Hagar = 3 x 101 hebt". Eerst na die vraag "met die ondertoon" volgt dan de voorspelling van het tot een groot volk worden van haar zoon (Gen 21:18), ingeleid door het gedeelte:

(Gen 21:17): אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער
 באשר הוא שם
 niet zul je vrezen, want hoorde de Eeuwige
 de stem van de knaap DAAR WAAR HIJ IS

$$2525 = 5 \times 505$$

$$\text{- en Sara (שרה)} = 505 = 5 \times 101$$

Kwalitatief was Sara de meerdere en kwantitatief zou Hagar de meerdere = 5 x Sara = 5 x 505 worden:

tussen Abraham en zijn achtergebleven broer Nahor en tussen Jitzak en Isjmaël bestond wedijver om de veelheid van het nakomelingschap (= > 25e hfdst). Ook Sara heeft met Hagar gewedijverd om tot veelheid te komen (Gen 21:7). Want Sara spreekt over "zonen" in het meervoud en overeenkomstig de getalwaardes doet ze dat met het oog op Isjmaël:

אברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו 1804 = 4 x 451
 (wie zou gezegd hebben): voor Abraham zoogt **zonen** Sara!
 Want ik baarde een zoon in zijn ouderdom

ישמעאל - Isjmaël 451

Uiteraard was dat een fout van haar zijde.

Taak van christendom en islam is de godsvrezendheid te verspreiden en aldus velen een geöpende deur tot verdere ontwikkeling te bieden = "de kwantiteit 5 x Sara = 2525". Wel de toegang tot de sabbat = 7 voor velen en de kwantiteit = 404 maar niet ook de kwaliteit van Sara = 505 is hun deel:

(Gen 21:17): מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים
 אל קול הנער באשר הוא שם
 wat met jou Hagar? Niet zul je vrezen, want
 hoorde de Eeuwige de stem van de knaap
 DAAR WAAR HIJ IS

$$2828 = 7 \times 404$$

שרה - Sara (505) 404 - lichamelijke deel

101 - geestelijke deel

De taak van de nakomelingen van Abraham *en Sara* is niet het brengen van een kwantitatief drievoudige leer als van Hagar en Isjmaël maar het onderwijzen van de ene leer onder de leiding Gods zoals Abraham en Sara deden:

אברהם	- Abraham	248	
שרה	- Sara	505	
		—	
		753	= 3 x 251

מורה - leraar, de belerende 251

- het leraarschap van Abraham en Sara onder de leiding Gods = 3 x 251

(=> 22e hfdst: de berg ham'Moria)

d. De zeven schapen

Dus sluit in hetzelfde hoofdstuk Abraham met Abimelech een bond op het moment dat zonder Hagar en Isjmaël zijn huis uit slechts nog "leden van de bond Gods" = "zonen Gods" = "nazaad van hem *en* van Sara" bestaat (= > boven). Eerst in die hoedanigheid kon hij wederpartij zijn van Abimelech als koning der filistijnen en daarmee als afstammeling van Mizraïem (Gen 10:14) = Egypte = "vertegenwoordiger van de dochters der mensen" (= > 6e hfdst) = "inwoners van de wereld Egypte". De "zonen Gods" zullen zich niet met de "dochter der mensen" verbinden (= > 6e hfdst) en daarom vond die bondsluiting eerst

plaats na uitsluiting van Hagar en Isjmaël aan de kant van Abraham. Het zich niet met elkaar verbinden van geestelijk en niet of nog niet geestelijk wil echter niet zeggen dat zij niet naast elkaar en door elkaar en in vrede met elkaar zullen leven. In dit hoofdstuk wordt derhalve als "bond" tussen de geestelijk ingestelde mens en de nog niet geestelijk ingestelde mens beschreven hoe de houding van de eerste ten aanzien van de tweede behoort te zijn.

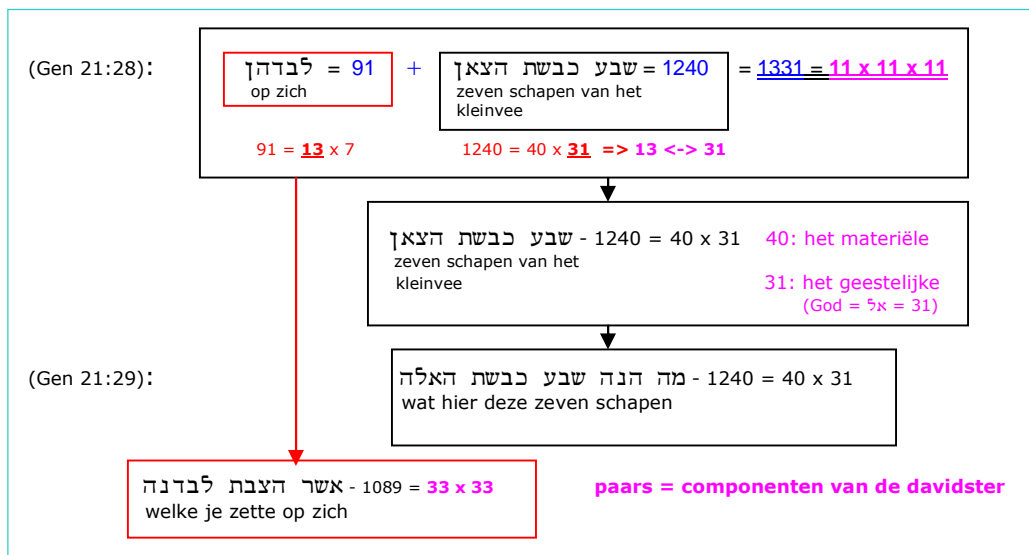
De davidster kwam al enkele malen bij Abraham voor (=> 15e hfdst) en verschijnt hier opnieuw. Reeds de getalwaarde van de ter bondsluiting door Abraham "van het kleinvee apart gezette zeven schapen" = 1331 kondigt met haar factoren:

(Gen 21:28): שבע כבשת הצאן לבדהן 1331 = **11 x 11 x 11**
 zeven schapen apart

- de drie maal twee tegenover elkaar staande punten van de davidster aan. Tevens geven de decimale componenten van die getalwaarde:

1331: **1 < 3 - 3 > 1**

- de twee driehoeken van de davidster weer. Want als uiteengezet (=> 1e hfdst) komt vanuit de éénheid Gods = 1 de ene oerdriehoek = 3 te voorschijn om scharnierend vanuit het midden tot twee driehoeken te worden = 3-3 en tezamen met deze in bolvorm (=> 1e hfdst) weer de ene punt van de eenheid Gods = 1 te vormen ("TuW"):

Van de getalwaarde van "zeven schapen van het kleinvee" = 1240 = 40 x 31 vertegenwoordigt verder de factor 31 de ene driehoek van de drie immateriële scheppingsdagen zonder tijd en vertegenwoordigt de factor 40 de andere driehoek van de drie materiële scheppingsdagen met tijd:

שבע כבשת הצאן = **40 x 31** - 40: het wereldse element
 zeven schapen van het kleinvee - 31: het goddelijke element (God = 5x = 31)

Immers gaat het als gezegd om de bond tussen het volk Gods = 31 en de wereldse mens = 40. Voor zover de laatste in vrede met de eerste leeft, verkeert ook hij in het Eden Gods. Aldus is die tekst onderverdeeld naar de verhouding van de scheppingsdagen (=> 1e hfdst):

שבע zeven	372	= 12 x 31	= 3 x 124	
				- 12 x God (אֱלֹהִים) = 31 en 3 x Eden (אֵדֶן) = 124
כבשת הצאן schapen van het kleinvee	868	= 28 x 31	= 7 x 124	
				- 28 x God (אֱלֹהִים) = 31 en 7 x Eden (אֵדֶן) = 124

- welke tezamen het Eden in het groot vormen:

שבע כבשת הצאן zeven schapen van het kleinvee	1240	= 10 x 124	
עדן Eden	124		

In de geestelijke wereld Eden staat de boom des levens = 233 centraal in het midden (=> 2e hfdst) en zo ook in de door Abraham met de zeven schapen gevormde davidster op "die plaats":

(Gen 21:31): למקום ההוא - **233** - de boom des levens (עץ החיים) = 233
(tot) die plaats

de lamed (ס) is van het "roepen tot" = hebreuws voor "noemen"

Naam van die plaats is *Beer Sjeba* = "bron van de zeven" en deze versterkt verder het beeld van een opstelling van zes schapen overeenkomstig de punten van de davidster en één schaap in het midden bij de bron *Beer Sjeba* op "die plaats" met dezelfde getalwaarde als van "de boom des levens in het midden". De zeven schapen "op zich afgezonderd" (Gen 21:28) waren derhalve *geen groep* van zeven apart gezette schapen, maar:

de zeven schapen "op zich afgezonderd" waren zeven op de zes punten en het midden van een denkbeeldige davidster apart van elkaar = "op zich afgezonderd" neergezette schapen

De centrale bron = *Beer* symboliseert de Almachtige als bron van al het zijnde:

(Gen 21:33): באר **203**
bron

(Gen 21:33): יהוה אל עולם **203**
Jahwe God van de eeuwigheid

Met *Beer Sjeba* als de grensplaats van Kanaän en later Israël met het zuiden geeft derhalve van de door Abraham gevormde davidster de ene driehoek de eerste drie tijdloze scheppingsdagen van de "geestelijke wereld Kanaän" en de andere driehoek de drie materiële scheppingsdagen van de "wereld Egypte" weer met in het centrum de grensplaats *Beer Sjeba* als bron Gods:

(Gen 21:31): **באר שבע** - Beer Sjeba - **bron van de zeven, bron van de eed**
ברא שבע - hij schiep de zeven (dagen)

niet zul je verafschuwen de Egyptenaar, want vreemdeling was je in zijn land

(Deut 23:8)

Met Beer Sjeba nog binnen Israël maar op de zuidelijke grens van Israël met Egypte vertegenwoordigt aldus de ene driehoek met spits naar beneden = in de richting van Egypte het land Kanaän en vertegenwoordigt de andere driehoek met spits naar boven = in de richting van Kanaän de wereld Egypte. Dienovereenkomstig vertegenwoordigt de ene bondsluiter Abraham als inwoner van de driehoek van het land van belofte *Kanaän* de geestelijke mens en vertegenwoordigt de andere bondsluiter Abimelech als koning van de van Mizraïem = Egypte afstammende filistijnen en daarmee als bewoner van de driehoek Egypte de wereldse mens. Abraham ging als "vader van alle geestelijk ingestelde mensen ooit" de bond met Abimelech als "vertegenwoordiger van alle werelds of nog werelds ingestelde mensen ooit" aan zoals de twee driehoeken van de davidster elkaar doorweven en dienovereenkomstig Abraham en Abimelech elkaar "als twee gelijke driehoeken tegemoet traden":

(Gen 21:28): **שבע כבשת הצאן** **1240 = 40 x 31** (= > boven)
zeven schapen van het kleinvee (zette Abraham apart)

(Gen 21:29): **מה הנה שבע כבשת האלה** **1240**
wat hier deze zeven schapen (vraagt Abimelech)

Abimelech vroeg slechts garantie voor drie generaties en van Abraham zou eerst een vierde generatie van zijn nakomelingen naar Kanaän terugkeren (= > boven). En zo staat in de door Abraham met de schapen gevormde davidster de driehoek van "drie generaties Abimelech" tegenover de driehoek van "drie generaties Abraham":

(Gen 21:23): **השבעה לי באלהים הנה** **570 = 3 x 190** - **3 x Kanaän en 3 generaties**
zweer mij bij Elohiem hier

Voor die generaties kon Abraham zweren:

(Gen 21:24): **אשבע** **373**
ik zweer

- van welk "ik zweer" de getalwaarde = 373 weer uit de davidstercomponenten 3 - 7 - 3 bestaat. Abraham "stelt de zeven schapen op zich" opdat (Gen 21:30):

*opdat zij zal zijn mij tot getuigenis dat **ik heb gegraven deze bron***

- want die bron vertegenwoordigt als uiteengezet de Almachtige als bron van al het zijnde. Alleen Abraham en zijn kinderen en niet Abimelech en de met hem verbonden gelovigen (= > onder) konden derhalve als erfdragers van de godskennis het gat naar die bron gegraven hebben. Abraham was middels een lange weg onder de hand Gods vanuit het heidense Ur der Chaldeeën tot kennis van de onzichtbare Alenige gekomen en aldus had

HIJ deze bron gegraven. En aldus stelt hij tot getuigenis hiervan de schapen op een wijze op als alleen een met godskennis begiftigd mens kan doen. De bond met Abimelech is die van de pioniers van het land van belofte met een overige wereld welke bedoeld is de pioniers te volgen. Want uit beiden zijn de oprechten van geest voorbestemd om met de geest Gods vervuld te zijn:

Mizraïem (= Egypte)	380
Kanaän	190

(Gen 21:23): השבעה לי באלהים הנה zweer mij bij de Eeuwige hier (zegt Abimelech)	570

- als het ook Jakob op weg naar Egypte *in Beer Sjeba* bevestigd wordt (Gen 46:1-4). Want als hij twijfelt om voorbij de grens aldaar naar "de wereld Egypte af te dalen" wordt hem gezegd (Gen 46:3):

niet vrees voor het afdalen naar Egypte

God (en) de thora (kort) voor het afdalen naar Egypte

(Gen 26:3): אל תירא vrees niet (om af te dalen naar Egypte)	
אל - niet (al), God (el)	31
תירא - vrees niet	611
תורה - thora	611

De "thora was afdalende naar Egypte". Jakob moest met 70 zielen (Gen 46:27) afdalen naar de uit 70 volkeren bestaande wereldgemeenschap (=> 10e hfdst) opdat de kennis Gods zich over de gehele wereld zou verspreiden.

Hagar en Isjmaël behoren niet tot de bond van Abraham met God maar tot de bond van Abraham met Abimelech (=> boven) en daarom plant Abraham met zijn in Paran vertoevende zoon en ex-vrouw in gedachte direkt na de bondsluiting met Abimelech een tamarisk in Beer Sjeba:

(Gen 21:33): אשר tamarisk	=	331	
(Gen 21:21): פארן Paran	=	331	(3-3-1 => onder)

Beer Sjeba was de bron van redding voor Ismaël en Hagar (Gen 21:19) als in de buurt van Beer Sjeba (Gen 21:14) zij in zuidelijke richting rond gezworven hadden. Aldus waren zij ten tijde van de redding *ten zuiden* van het hart van de davidster van schapen "een deel van de driehoek Abimelech":

(Gen 21:28): ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לברדהן
en zette Abraham zeven schapen van het kleinvee apart

2088 = **1 x 2088**

(Gen 21:18): [18] קומי שאי את הנער והחזיקי את ירך בו
כי לגוי גדול אשימנו [19] ויפקח אלהים את
עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים
ותשק את הנער [20] ויהי אלהים את הנער ויגדל
sta op, draag de jongen en grijp met jouw hand hem want
tot een groot volk zal ik hem stellen [19] En opende de
Eeuwige haar ogen en zij zag een bron van water en ging
heen en vulde de waterzak en liet drinken de jongen [20]
en was de Eeuwige met de jongen en hij groeide op

8352 = **4 x 2088**

- de godsdienst van Isjmaël = "het zijn van de Eeuwige met hem" als de werelds getinte religie = 4 (= > boven) t.o.v. de godskennis van Abraham = 1

- oftewel behoorden zij ondanks "het zijn van de Eeuwige met hen" *tot het wereldse deel* van de bond van Abraham met Abimelech. Ook getuige de bondsluiting van God met Abraham en Jitzak (Gen 17:7 en 21) en getuige de bondsluiting vervolgens van Abraham met Abimelech voert derhalve geen weg buiten het volk Israël om tot de bond met God. Want de wereld heeft een bond met Abraham en eerst Abraham heeft een bond met de Almachtige:

Abraham en de nakomelingen van zijn geest en doen (Gen 26:23-32) en niet Isjmaël en zijn nakomelingen hebben de bron gegraven! De laatsten worden alleen gered door het water uit die bron

Een goed leider staat niet te woord in kwesties waarvoor hij een vertegenwoordiger heeft aangesteld. En zo laat God zijn volk niet buiten spel zetten in kwesties waar het om zijn leer gaat. Via het godsvolk eerst wordt de godskennis ontsloten en in de waarde 331 van het Paran van Hagar en Isjmaël (= > boven) zijn dan ook eveneens de twee driehoeken = 3 en 3 en de eenheid van het middenvlak van de davidster = 1 van de bondsluiting van Abraham met Abimelech terug te vinden. In de zuidelijke driehoek ging Hagar op de afstand van "een schot met een boog" van haar stervende zoon zitten (Gen 21:16), terwijl een met pijl gespannen boog de twee driehoeken van een davidster vormt. In het "aanvaarden van de davidster van de bondsluiting van het volk Israël met de wereld" derhalve werden haar "de ogen voor de bron Beer Sjeba geopend". In de bond en band met het volk Israël eerst ligt de toekomst voor heel de geestelijke wereld omsloten.

Behalve de "boom des levens" = 233 is echter ook de "boom van kennis van goed en kwaad" = 932 in het gedeelte over de bondsluiting te vinden:

(Gen 21:30): כי את שבע כבשת תקח מידי
opdat de zeven schapen je zult (aan)-
nemen van mijn hand (als getuigenis
dat ik deze bron gegraven heb)

2097 = 9 x 233

- de boom des levens = 233 plus twee maal de boom v kennis v goed en kwaad = 932

Die bond wordt immers met de wereld gesloten en in die wereld staat de "boom van kennis van goed en kwaad" centraal. Maar ook de geestelijk ingestelde mens verkeert in de materiële wereld en is nooit helemaal vrij van een materieel denken in goed en kwaad = de tweede "boom van kennis van goed en kwaad". Beide bomen kruisen elkaar vooral in kwesties van vertrouwen, namelijk in hoe dan een geestelijk ingestelde mens zich ten aanzien van een werelds of nog werelds ingesteld mens op zal stellen. Daarmee heeft namelijk de ogenschijnlijke ongerijmdheid te maken dat Abimelech om een gunst komt vragen en Abraham hem kleinvee *schenkt* en niet kleinvee van hem *krijgt*. Het antwoord is te vinden in de teksteenheden met faktor 233:

Abimelechs al dan niet echte
niet weten:
וירע הדבר מאד בעיני אברהם
IK - niet wist ik

$$932 = 4 \times 233$$

Abrahams niet weten:
וירע הדבר מאד בעיני אברהם
en was de zaak kwaad zeer in de
ogen van Abraham

$$932 = 4 \times 233$$

- boom van goed en
kwaad = 932

למקום ההוא
Beer Sjeba
(tot) die plaats

$$233 = 1 \times 233$$

- boom des levens = 233
in het midden

$$9 \times 233$$

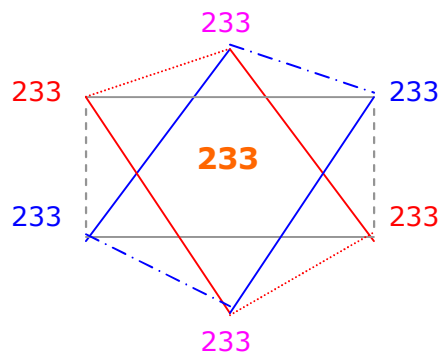
- waarvan de getalwaarden tezamen de getalwaarde van het "opdat de zeven schapen je zult nemen van mijn hand" = 2097 vormen.

De davidster bestaat tevens uit zich kruisende vierkanten (=> "TuW") en zo geeft de davidster van de zeven schapen niet alleen de bond tussen het geestelijke Israël met de wereld maar ook genoemde "spanningsveld" rondom die bond weer:

(Gen 21:30): כי את שבע כבשת תקח מידי
dat de zeven schapen je zult
nemen van mijn hand

$$2097 = (3 \times 3) \times 233$$

$$= 233 + (2 \times (4 \times 233))$$

een vorm van 3×3 - de driehoeken - en een vorm (4×233) maal (4×233) met in het middelpunt de boom de levens = 233. Elk vierkant is een "boom v kennis v goed en kwaad" = $4 \times 233 = 932$

Het derde vierkant bestaat uitsluitend uit de punten van de andere twee

Deze speelt zich af in een materiële wereld vol onzekerheid omtrent de bedoelingen van mensen en vooral omtrent de bedoelingen van werelds of nog werelds ingestelde mensen. Enerzijds is er de aan eigen willekeurige maatstaven afgemeten en daardoor vaak weinig zekerheid biedende moraliteit van "goed of kwaad" van werelds ingestelde mensen. En daarmee kruist zich anderzijds het "goed en kwaad" van ook geestelijk ingestelde mensen voor zover zij met materiële ogen het "goed en kwaad" van anderen in moeten schatten. Velen zien slechts twee benaderingswijzen en beiden volstaan niet. De ene benaderingswijze is om in een wereld vol materiële facades op voorhand niemand te vertrouwen = "een denken in kwaad". De andere benaderingswijze is om "op voorhand van het goede in allen uit te gaan" = "een denken in goed". Beide benaderingswijzen zijn feitelijk een "denken in goed en kwaad" en keren vaak reactionair in elkaar om. Want vaak wordt het eerste denken door het goede beschaamd en het tweede denken door het kwade afgestraft. En om dat duidelijk te maken geeft van beide gevallen dit hoofdstuk van de davidster met de twee elkaar kruisende bomen van goed en kwaad een voorbeeld middels de hierboven geciteerde teksten met de gezamenlijke getalwaarde van twee maal de boom van goed en kwaad plus één maal de boom des levens. De ene tekst:

(Gen 21:11): וירע הדבר מאד בעיני אברהם
en was de zaak kwaad zeer in de
ogen van Abraham

932

- de boom v kennis v goed en kwaad = 932

- geeft een voorbeeld van de benaderingswijze van "alles op voorhand vertrouwen".
Want Abraham was onterecht van het goede uitgegaan voor wat Isjmaël betreft, waar
niet de houding van Sara maar die van Isjmaël een boom van kennis van goed en kwaad
was (=> 25e hfdst):

ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק
את הנער [20] ויהי אלהים את הנער ויגדל
וישב במדבר ויהי רבה קשת [21] וישב במדבר
פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים

9320 = 10 x 932 (=> boven)

**boom van kennis van goed
en kwaad = 932**

en zij zag een bron van water en zij ging heen en vulde de zak met water en liet drinken de
jongen [20] En was de Eeuwige met de jongen en hij groeide op en woonde in de woestijn en
werd een boogschutter. [21] En hij woonde in de woestijn van Paran en nam voor hem zijn
moeder een vrouw uit het land Egypte

En de tweede tekst:

(Gen 21:26): אנכי לא שמעתי
IK - niet wist ik

932

- de boom van kennis van goed en kwaad = 932

- geeft een voorbeeld van de benaderingswijze van "alles op voorhand wantrouwen".
Want Abraham was voor wat Abimelech betreft bijvoorbeeld van het kwade uitgegaan (Gen
21:25):

*en wees terecht Abraham Abimelech vanwege een bron van water welke geroofd
hadden de dienaren van Abimelech*

Niet gaat het erom dat Abimelech niet werkelijk zelf de hand in het roven van putten ge-
had had (=> boven), maar dat Abraham op voorhand daar van uitgegaan was. Hij was er
zelfs zo zeker van geweest dat hij Abimelech er niet over had aangesproken (Gen 21:26).
En daarom stond hij enigszins beschaamd als Abimelech zegt:

(Gen 21:26): אנכי לא שמעתי
IK - niet wist ik

932

- de boom van kennis van goed en kwaad = 932

Het er op voorhand van uitgaan dat "die wel dit of dat gedaan zal hebben" verandert on-
vermijdelijk het gedrag ten aanzien van de betreffende en ten laatste zal men dat proces
doorbreken bij voorbarig blijken van de aanname. Niet zal men in vooroordelen volhar-
den ter rechtvaardiging van eigen verkeerde inschattingen, maar men zal doen als Abra-
ham hier deed. Want hij gaf blijk van een veranderde mening en zag ook de ernst van
zijn fout in van *het voor waar aannemen van vermoedens*. Want overeenkomstig het he-
breeuwse woord *nachasj* is het afgaan op vermoedens gelijk aan "waarzeggen" en gelijk
aan de bron van alle waarzeggen = "de slang":

נחש (nachasj) - vermoeden, waarzeggen, tekens duiden, tovenarij, slang

Abraham begreep dat in feite hij "op waarzeggerij afgegaan was". Want zonder bewijs
had hij voor waar aangenomen en had op grond daarvan zijn houding ten aanzien van
Abimelech veranderd. En daarom is het dat:

**ondanks Abimelechs vragen om een gunst bood Abraham hem kleinvee aan
omdat hij hem voorbarig veroordeeld had en zich dienovereenkomstig was
gaan gedragen**

Als blijk van veranderde gezindheid gaf Abraham aan Abimelech vee, ondanks dat Abi-
melechs antwoord nog altijd niet op waarheid of onwaarheid doorgrond kon worden =

onveranderlijk een "boom van kennis van goed en kwaad" = 932. Ook voor wat Sara's heenzenden van Isjmaël betreft had Abraham gezien dat kwaad in zijn ogen niet altijd kwaad in de ogen Gods is. En zo trok hij zijn zoveelste lering uit gebeurtenissen op zijn unieke pioniersweg naar waarachtige godskennis.

Abraham herstelde de vriendschapsband door Abimelech groot- en kleinvee te geven. En daarom staat er direkt na de bondssluiting (Gen 21:34) dat hij nog vele dagen (ימים רבים) in het land der filistijnen verwijlde:

Abraham "kwam nog vaak" in het land van de filistijnen, want hij woonde in Beer Sjeba

Abrahams veranderde instelling ten opzichte van Abimelech en zijn volk had dat mogelijk gemaakt. En vanwege de op Abrahams veranderde houding ook veranderde houding van Abimelech was de vraag van geen belang geworden of Abimelech wel of niet van het roven van de put had afgeweten.

Om de veranderde houding gaat het en niet om het kunnen bepalen van goed en kwaad. Zonder bewijs en voorgaande blijken in ieder geval kan men niet op voorhand van kwade opzet of van absolute eerlijkheid uitgaan. De roef "droeg wel Abimelechs handtekening" (= > boven), maar dat soort van "tekens duiden" = *nachasj* = "vermoeden" = "waarzeggen" volstaat niet ter vaststelling van betrokkenheid. Want zonder bewijs is er altijd de mogelijkheid dat de waarheid Gods = 1 wordt gesproken, ook al is de wereldse leugenachtigheid = 4000 soms evident:

(Gen 21:26): לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום
niet weet ik wie deed de zaak deze en ook jij niet vertelde je mij en ook ik niet hoorde ik behalve vandaag
4001 = 4000 + 1

In een schimmige niet op God ingestelde wereld kan enig ware "kennis van goed en kwaad" het weten zijn dat God weet. Hij bepaalt de grens voor kwaad willenden en goed willenden ten goede en alle andere "kennis van goed en kwaad" is geen kennis. En bij voorbaat kan men niet altijd meteen zijn gelijk en rechten opeisen in een wereld van gebrek aan geest en derhalve van vaak snelle toorn, als Abraham hier in eerste instantie nog wel Abimelech ter verantwoording riep. Slechts de weg van het zelf niet laten varen van principes en vooral een liefdevolle wanneer ook niet argeloze instelling is begaambaar. Abraham gaf blijk van de zijne door een geestelijk handelen waarvan de opstelling van de zeven schapen opnieuw een symbolische weergave is. Bij een niet argeloze maar ook niet bijvoorbaat argwanende opstelling en vooral bij vertrouwen op het weten van en het beschermd zijn door de Alwetende blijft ruimte voor een positieve houding en deze doet mensen of veranderen of wijken. In vertrouwen op God kan er vertrouwen in de medemens bestaan als noodzakelijkheid voor deze om in het doolhof van goed en kwaad eveneens de weg naar het centrum te vinden. Want kern van de davidster met de zich kruisende "bomen van kennis van goed en kwaad" is de "boom des levens":

(Gen 21:31): למקום ההוא
dat oord (Beer Sjeba)
233
- de boom des levens = 233

e. Wie zou hebben gezegd

Met Jitzaks geboorte werd het schijnbaar onmogelijke tot werkelijkheid en Sara zegt daarom: "wie zou hebben gezegd":

(Gen 21:7): מי מלל 150
wie zou hebben gezegd

Het schijnbaar onmogelijke werd echter "zonder kunst- en vliegwerk" werkelijkheid op de tijd Gods:

(Gen 21:2): למועד 150
op de bestemde tijd

En die tijd was bestemd naar het tijdplan van de andere zijde = 8 als God tot Abraham gezegd had:

(Gen 21:2): אשר דבר אתו אלהים 1200 = **8 x 150**
welke had gezegd tot
hem de Eeuwige

(Gen 21:2): למועד אשר דבר אתו אלהים 1350 = **9 x 150**
op de bestemde tijd welke had
gezegd tot hem de Eeuwige
- 9e letter met het teken de "baarmoeder"

(Gen 21:5): בהולד לו את יצחק בנו 750 = **5 x 150**
(Abraham was 100 jaar) als
geboren werd hem Jitzak
zijn zoon

יה 15 - afkorting van de naam "Jahwe" (יהוה)
Jah

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400